

Μια σχολική παράσταση στο δάσος

Στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς η Σχολή Θηλέων ανέβαζε μια παράσταση σ' ένα μεγάλο θέατρο της πόλης... Μια αληθινή θεατρική παράσταση... Έφτιαχναν αληθινά σκηνικά ή τα έβρισκαν έτοιμα στο θέατρο που νοίκιαζαν, κουρτίνες που κατέβαιναν με ζωγραφισμένο δάσος ή ζωγραφισμένες αρχαίες κολόνες... Έραβαν τα κατάλληλα κουστούμια. Όλοι οι ρόλοι, αντρικοί, γυναικείοι, παίζονταν από κορίτσια. Οι πρόβες γίνονταν στην αίθουσα μουσικής και ρυθμικής, με το πιάνο πάνω στην εξέδρα.

Φέτος θα ανέβαζαν την *Αρπαγή της Περσεφόνης*, άγνωστου συγγραφέα. Έργο με πολλή πρόσωπα, με πολλή κουστούμια. Όμως σε ποιο θέατρο θα δινόταν η παράσταση; Η είδηση έσκασε σαν πυροτέχνημα κι όλοι έμειναν άναυδοι. Η κυρία Ερασμία, η διευθύντρια, είχε μια φαινή ιδέα: να ξεφύγει απ' τον κλειστό χώρο του θεάτρου και, όπως έκαναν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, να παίξουν το έργο στην ύπαιθρο, κάτω απ' το φως των αστεριών!

Όσο πλησίαζε η μέρα της παράστασης, τόσο φούντωνε ο πυρετός. Οι πρόβες έπαιρναν τα μυαλά των κοριτσιών. Πού καιρός ν' ανοίξουν βιβλίο! Θα έπαιζαν θέατρο, αληθινό θέατρο, με προβολείς και θεατές, κι αυτό το χρωστούσαν στην κυρία Ερασμία!

Τρεις ράφτρες είχαν στήσει τις ραπτομηχανές τους στον κοιτώνα κι έραβαν μέρα νύχτα. Τα πέδιλα είχαν γίνει παραγγελία σε υποδηματοποιό. Μια κομμώτρια θα ερχόταν το βράδυ της παράστασης να χτενίσει την Περσεφόνη και τις νύμφες.

Η ατμόσφαιρα στο σχολείο είχε αλλιάξει. Ένας άνεμος ελευθερίας και δημιουργικότητας φυσούσε. Τα λήθη παραβλέπονταν, το πάθος κυριαρχούσε. Οι μαθήτριες στην αυλή πηγαινοέρχονταν μελετώντας τους ρόλους τους. Μετρούσαν με καρδιοχτύπι τις μέρες. Ακόμα πέντε μέρες, ακόμα τέσσερις, τρεις, δύο...

Στη γενική δοκιμή πήγαν όλα καλά, ή σχεδόν καλά. Άλλωστε, η γενική δοκιμή γίνεται για να διορθωθούν οι ατέλειες.

Όταν ήρθε επιτέλους η βραδιά της παράστασης, όλοι ένιωθαν μεγάλη ένταση. Οι μαθήτριες ανυπομονούσαν – αγωνία, σφίξιμο στο στομάχι. Ένας στραβός λόγος, ένα κόμπιασμα μπορούσαν να τα χαλάσουν όλα. Ο πυρετός ανέβαινε! Νύχτωνε! Ο κόσμος που είχε ακούσει την είδηση –για φαντάσου, θέατρο στο δάσος– είχε τρέξει να πιάσει θέση από νωρίς. Γι' αυτόν τον κόσμο η παράσταση θα ξεκινούσε σε λίγο.

Θέματα Ν. Λογοτεχνίας

• Θέμα 1^ο

α) Για ποιους λόγους αυτή η παράσταση ήταν διαφορετική;

β) Πώς μεθάνονταν τα κορίτσια όσο πλυσίαζε η μέρα της παράστασης; Γιατί;

• Θέμα 2^ο

α) Ποιος είναι ο τύπος του αργυριτή; Πώς το καταλάβατε;

β) «Φέτος θα ανέβαιναν... φως των αστεριών!» = Να κάνετε τις απαραίτητες αλλαγές ώστε η αργυρία να γίνει πρωτοπρόσωπη.

γ) «Η ατμόσφαιρα στο σχολείο... δύο...» = Μπορείτε να μετατρέψετε τον λόγο σε μακροπερίοδο και παρατακτικό; Η αργυρία σας φαίνεται τώρα ότι κυλά αργά ή γρήγορα;

δ) Πώς θα χαρακτηρίσετε το ύφος του κειμένου (σοβαρό, κωμικό, τυπικό, επίσημο, αλλό, οικείο, λιτό, περίτεχνο);

• Θέμα 3^ο

α) Να εντοπίσετε μια παρομοίωση, δύο εικόνες, δύο μεταφορές.

β) Στο κείμενο υπάρχουν αρκετές επιφωνηματικές προτάσεις. Ποιες είναι; Ποια έντονα συναισθήματα εκφράζουν;

• Θέμα 4^ο (Δημιουργική γραφή)

Στην αυλή του σχολείου δύο μαθητρίες συζητούν καθώς μελετούν τους θεατρικούς ρόλους τους. Αποκαλύπτουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους η μια στην άλλη. Να αποδώσετε αυτόν τον υποθετικό διάλογο σ' ένα κείμενο 80 λέξεων περίπου.